Svenska Canada-Tidningen

BOX 3078. TELEFON 2816.

Utgifven hvarje onsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år d:o	60
Tre månader	35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år d:o	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till THE CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvittersas endast å den gula adressläppen.

C. ALBIN JONES, Manager. E. ENSTROM, Redaktör.

ROBLIN-REGERINGEN OCH GRAIN GROWERS.

Regeringens elevatorförslag oantagligt för Grain Growers. — De vilja ha elevatorkommissionen fri från politiska sidoinflytelser.

Roblinregeringen framlade i måndags sitt förslag till "State Ownership of Elevators". Men detta förslag var i viktiga punkter så afvikande från Grain Growers förut tydligt angifna önskemål, att desses exekutiva kommitté utan betänkande protesterade mot förslagets antagande, hvarigenom de anse att den i och för sig så goda saken helt och hållet skulle förfuskas.

Hufvudinvändningen mot regeringens förslag är att Elevatorkommissionen, som skall ha hand om förvaltningen af hela systemet, skulle komma att tillsättas och kontrolleras af regeringen. Grain Growers motsätta sig detta och påyrka att kommissionen skall vara absolut fri från politiskt inflytande om den skall kunna effektivt och opartiskt fylla sin maktpåliggande uppgift.

Regeringsförslaget kräfver också att minst 60 proc. af Grain Growers inom hvarje elevatordistrikt skola utala sig för upprättandet af "state-owned elevators" inom distriktet innan detta kan ske, samt att dessa farmare skola för binda sig att lämna all sin spannmål till dessa elevatorer — något som Grain Growers ej häller äro med om. Vidare äro de ej häller nöjda med regeringens föreslagna bestämmelser om expropriation af bolagselevatorerna.

Denna utgång af elevatorfrågan visar att de liberala hade rätt då de från första början uttalade stark misstro mot Roblinregeringens hastiga omvändelse i denna sak.

Farmarne ha emellertid fått ett nytt bevis för hvad denna regerings "tillmötesgående mot farmareintressena" egentligen är värdt. Det framgår ju tydligt att regeringen vid utarbetandet af elevatorförslaget i första hand tänkt på sig själf och på den kära möjligheten att kunna få använda den tiltänkta rent ekonomiska institutionen till ett verktyg för sina enskilda politiska syftemål.

DE KONSERVATIVE OCH FLOTTFRÅGAN.

Ett nytt konservativt förslag: Canada bör hyra Dreadnoughts till att skydda våra handelsförbindelser.

Som bekant ha de konservative blifvit icke så litet vimmelkantiga med anledning af flottfrågan. Hittills har ej mindre än tre olika ståndpunkter intagits i denna fråga vid olika tider och af olika delar af detta som det synes tämligen löst sammanhängande parti. Man kunde tro att partiet därmed skulle ha uttömt sin uppfinningsförmåga och tillfredsställt sitt behof af omväxling beträffande åsikter och taktik. Men visst inte — en fjärde ståndpunkt har nu också presterats, en ståndpunkt som ännu så länge omfattas endast af en enda konservativ paramentsledamot men som säkerligen skall vinna mera anklang hos partiet i dess helhet så snart man hunnit fundera på saken och insett hur praktisk och lättvindig den föreslagna utvägen i själfva verket är.

Det var vid andra läsningen af flottförslaget i förra veckan, som denna fjärde lösning af flottfrågan föreslogs af dr Chisholm, konservativ representant för West Huron. Han höll ett långt, långt tal, men det långa talets korta mening var att han icke var nöjd med den liberala regeringens flottförslag och han var icke häller nöjd med något af de tre förslag som framkommit genom hans konservativa meningsfränder.

Han var ej med på att bygga en egen canadensisk flotta, han var ej häller med på att lämna ett kontant bidrag till moderlandets flotta. Utan Canada behöfde alldeles säkert minst sju Dreadnoughts, och det genast. Ty redan om ett par år komma Tyskland och England att drabba samman, och då gäller det att vara beredd. Men inte ska vi bygga dessa sju pansarkolosser själfva — det skulle ta alldeles för lång tid. Och inte ska vi köpa dem — det skulle kosta för mycket pengar. Utan Canada bör hyra sina Dreadnoughts — just det var själfva slutklämmen i dr Chisholms fyndiga förslag. Han beräknade att vi skulle få hyra sju sådana jättepansarskepp för 1½ million dollars pr år, och det blefve ju verkligen ganska billigt. Men hvarifrån vi skulle få hyra dem, det glömde den gode doktorn att tala om. Omöjligen från England, ty det var ju just det älskade England vi skulle hjälpa med dessa samma pansarkolosser. Och de andra stormakterna ä nog ej häller vidare lifvade för att hyra ut sina Dreadnoughts, så det är ej godt att veta hur mr Chisholm tänkte sig saken. Men det är ej lätt begripa hvad ingen kan förstå...

VAKTOMBYTE I BRITISKA FLOTTAN.

Dess främste man har afgått.

I dessa den canadensiska flottfrågans dagar torde det intressera våra läsare att taga del af följande skildring af den främste mannen i "moderlandets" flotta.

På sin 69 födelsedag trädde storamiralen lord Fisher of Kilverstone tillbaka som chef för brittiska flottans stab, förste sjölord af amiralitetet. Ungefär samtidigt som han afgått från sin gamla post har han fått den nya titeln lord Kilverstone. Allbekant är han under namnet sir John Fisher. Sex år har han varit stabschef och 56 år har han tjänat i flottan. Få krigsmän till sjöss eller lands ha haft så kort sammanlagd permissionstid under en så lång tjänstetid som han, säger en engelsk tidning, och få ha beklädt så många framstående kommandon, upplefvat så många vidlyftiga förändringa inom sina tjänstegrenar och själfva genomfört så tungt vägande nydaningar. När han blef kapten fick han befälet på fartyget Inflexible, blef därpå varfschef i Portsmouth, så flottuppsyningsman i amiralitetet, vidare befälhafvande amiral för nordamerikanska flottstationen, öfverbefälhafvare för Medelhafsflottan, andre sjölord och öfverbefälhafvare i Portsmouth, hvarpå han slutligen återvände till amiralitetet och blef som förste sjölord chef för det hela och flottans bestämmande personlighet.

Man må besinna att han af de 18 sistförflutna åren tillbragt 12½ år i olika inflytelserika ämbetsställningar, för att få ett begrepp om i hur hög grad han påtryckt engelska flottförvaltningen och flottan sin andes prägel. Han var själen i arbetena för grundandet af torped- och skjutskolorna i Portsmouth. Hans tankegång och ord voro bestämmande för nygestaltningen af utbildningsväsendet för officerare och manskap, för införandet af vattencylinderångpannan och turbinen och icke minst för införandet af dreadnoughts och andra nyare fartygstyper, som nu utgöra, om icke mönstren, dock mättstocken för världens flesta flottor.

Det är bekant att det också var på hans initiativ som man bestämde sig för att förlägga brittiska flottans tyngdpunkt från andra farvatten till Nordsjön. Han genomförde nyindelningen af eskadrarna och omgestaltningen af flottreserven så att den hastigt kan göras stridsfärdig och mobiliseras.

Det var oundvikligt, säger den anförda tidningen, att en stark och behärskande personlighet som Fischer hvilken var den fasta polen i de skiftande företeelserna inom amiralitetet och som där häfdade sin ställning under båda de stora partierna, under sex marinministrar, af hvilka två nu redan ligga i grafven, lord Spencer, lord Goschen, lord Selborne, lord Cawdor, lord Tweedmouth och M. McKenna, skulle bli föremål för myeken kritik och häftiga anfall i flotta, parlament och press. En som infört så många nyheter kommer alltid att få många vedersakare hos gamla och unga. Orsaken härtill låg också i hans själfmedvetna karaktär. I likhet med alla betydande män var han ett godt styeke af despot. I unga dagar var han af öfverswallande käckhet och ysterhet och ännu som snart 70-årig storamiral äger han en lifskraft och friskhet som folk med 20 år mindre på nacken kunna afundas honom.

Bland dem som kraftigast fått erfara hur svår han var att tagas med var hans förnämste antagonist lord Charles Beresford. Länge och häftigt har striden rasat mellan de två motståndarna och skallat vida omkring. Än synes den ene, än den andra haft öfvertaget, och lord Charles, som är en myeket temperamentsfull man, ansåg sig säkerligen själfskrifven till förste sjölord, om Fisher skulle afgå före honom. Slutligen afgjordes striden ungefär på samma sätt som den norska amiralstriden därigenom att båda parterna afgingo. Kanalflottan afskaffades som sådan och i och med densamma äfven kommandot öfver den, hvilket just fördes af Beresford. Det återstod då för honom ingenting annat än att afgå. Vid valen har han nu fått en plats i parlamentet, där han förut suttit, att trösta sig med. En enquete bland sakkunnige, som han ställde till för att styrka sin sak, slog illa ut. Enligt dessa expertuttalanden hade lord Beresford farit med ovederhäftigt tal rörande flottans oförmåga att fylla sin uppgift, hvarvid han och andra flottifrare särskildt haft Tyskland i tankarna. Det var en upprättelse åt Fisher, som fått höra så myeket ondt för att flottan försvagats, allt under det nationen tryggat sig till hans ryktbara ord: "Engelsmännen kunna sofva lugnt".

Emellertid är det som man icke rätt ville nöja sig med detta besked längre. Den tyska flottans tillväxt börjar bli allt för oroande från ösynpunkt, och det är ju möjligt att Beresfords syn på saken ändå har mera fog för sig, när allt kommer omkring. Hvad som möjliggjort denna farliga och plötsliga täflan från tysk sida är just framkomsten af Fishers dreadnoughts. Därigenom blefvo äldre typer så godt som värdelösa och täflingen kunde börja från en ny punkt, där öfvervikten inte var så hopplöst förkrossande från engelskt håll.

Omkring en 8 a 9 månader efter utgången af Beresfords kanalkommando har nu också Fishers ämbetstid inom amiralitetet utgått. Före sin afgång har den förtjänte mannen blifvit upphöjd till pär, en hedersbevisning som förut endast tillfallit amiraler som vunnit en batalj mot yttre fiender.

Lord Fishers efterträdare som förste sjölord är storamiralen sir Arthur K. Wilson, en synnerligen dugande, lugn och besinningsfull offieer, hvars namn aldrig varit indraget i partistrider och som städse prisats af hög och låg för sin rättvisa.

Säkert skall det lyckas för honom, att återställa den för tillfället något rubbade krigs- och manstukten inom flottans officerskår samt det goda komratskapet. Kommer Beresford i underhuset med nya anfall mot Fishers flottledning, så har denne nu i öfverhuset fått ett forum, där han kan försvara sig, och kanske icke minst därför är det han flyttats dit.

SANATORIUM I STÄLLET FÖR FÄNGELSE.

Ett försök i mönsterlandet Baden.

I Mannheim har badensiska staten låtit bygga ett nytt fängelse i staden yttersta utkant midt i öppna marken. Mot kostnaderna härför ha några landtdags medlemmar yttrat sina betänkligheter, talat om lyx, om att det vore ett sanatorium o. s. v. Regeringen svarade ej med ord, säger Frankfurter Zeitung, utan inbjöd helt enkelt vederbörande att bese inrättningen, där det hette att man slösat med statsmedel och beredt de af lagen drabbade och deras väktare en allt för angenäm tillvaro. Flertalet af landtdagsmännen infunno sig. Några få af dem hade redan förut praktisk erfarenhet af lifvet i sådana anstalter — det ingår ofta i tyska tidningsskrifvares och folkrepresentanters uppfostran — och de voro vid förevisningen stolta öfver sin öfverlägsna sakkunskap.

Ja, så är det, ett sanatorium för de moraliskt sjuka, en vistelseort där försök skall göras att få de urspårade åter på rätt väg eller söka bevara dem för ytterligare bortglidande därifrån. Och här råder lyx, eftersom det är lyx att bevilja fångar rikligt med luft och ljus och ta hänsyn till andra allmängiltiga och elementära bud i hälsovårdsläran. En modern stat bekänner sig här fritt och stolt till denna lyx. Här tillämpas den humana straffmetoden att upprätta dem som hemfallit eller rättare anförtrotts åt fångvården och om möjligt göra dem lifskraftigare för framtiden. Många missräkningar får man härvid bereda sig på. I alla fall är det ett intressant experiment, hvars utförande är anförtrodt åt professor Warths sakkunniga öfverledning.

Det mest framträdande helhetsintrycket från lekmannaståndpunkt är en konstnärlig harmoni från det största till det minsta. De särskilda flygelbyggnaderna utstråla som hjulekarna från nafvet från en rundbyggnad med öfverljus och plats för väktarne, där man har öfversikt öfver det hela. Ännu är icke allt färdigt. Men det som fattas kan lätt fogas till utan att hindra användningen af de redan iordningställda delarna.

Från sin cell kan fången se ut i den omgifvande världen, hvilken här icke är så oblidkeligt afstängd för hans syn som i äldre byggnader. Fönstret får han öppna och stänga efter behag. I cellen finns ett litet väggskåp med hyllor för matservis, bröd och böcker som i tämligen fritt urval lämnas fången vid middagstiden. Som det finns vattenklosett, uppstår ingen lukt af det slag som förpestar cellerna i äldre fängelser. Öfver hela strafflokalen ligger således en rest af människobonning. Dörrarna äro sam vanligt utanpå försedda med bokstäfver: K—katolik, P—protestant, men därtill kommer en nyhet: F—frireligiös. Äfven en frikyrklig fånge får alltså numera ha sin religion.

De maskinella arbetsordningarna äro moderna, så att straffången får lära sig sådana färdigheter som kunna underlätta hans återinträde i lifvet eller vidmakthålla den yrkesutbildning han tilläfventyrs redan har. Men dessa anordningar äro ej tilltagna i så stor skala att fångarbetet nämnvärdt konkurrerar med det fria arbetet. Skolundervisningen äger rum i trefliga och ljusa salar och är tvungen intill 35:e lefnadsåret. Det lär ofta nog förekomma att äfven äldre fångar frivilligt anmäla sig till deltagande i undervisningen.

Endast i källarvåningen finns det några celler med hårda britsar, groft gallerverk för fönstren och möjlighet att helt utestänga ljuset. Det finns således tvångsmedel att tillgå för de fall som ej kunna behandlas på annat sätt. Köksdrift, bageri, sjukvård o. s. v. skilja sig genom intet annat än möjligen de moderna anordningarna från motsvarande anordningar i anstalter som icke äro fängelser.

Tillträdet till fängelset är dag och natt öppet för medlemmar af en kommitté som består af sju borgare i Mannheim. De deltaga också i den högre fängelsepersonalens öfverläggningar. De representera alltså offentligheten och upprätthålla förbindelsen mellan innan dömet och yttervärlden som ett slags garanti- och förtroendeinstans. Bostadslägenheterna för högre och lägre befattningshafvande ligger utanför fängelsets murar, något som visar hur angelägna vederbörande varit om att personer som upprätthålla ansvarsfulla tjänster skola ha så litet obehag som möjligt af sina åligganden.

INVANDRINGEN FRÅN U. S. A.

Representerade under 1909 ett värde af 540 mill. dollars.

Amerikanske konsuln i Windsor, Ontario, riktar i sin senaste årsberättelse uppmärksamheten på den stora förlust, som årligen tillskyndas Förenta Staterna genom utvandringen till Canada. Sistlidet år flyttade ej mindre än 90,148 personer från U.S.A. öfver Canadiska gränsen. Beräknar man att enhvar af dessa utvandrare medförde i medeltal $1,000, förlorade Förenta Staterna genom denna utvandring $90,000,000, eller en dollar för hvarje nybyggare i landet.

Men detta är långt ifrån allt. De till Canada emigrerande äro i regeln taget friska och företagsamma män i sina bästa år. En sådan man har ett betydande penningevärde, räknadt de penningemedel, han förfogar över. Man har beräknat, att en arbetsdugelig ung man, som med två tomma händer kommer till Amerika från Europa, är, trots sin medellöshet, likväl värd $5,000 för landets industriella utveckling. Han gör landet myeket rikare endast genom att komma hit och här bosätta sig. Om denna beräkning håller streck, kan man antaga, att en amerikansk farmare, som tillägnat sig de amerikanska arbetsmetoderna och flyttar öfver till Canada, är värd ännu mer. I regeln är han en kunnig och energisk banbrytare. Man räknar honom jämngod med de invandrare, som ankomma från Europa, blir det likväl icke mindre än $450,000,000 årligen, som på detta sätt afhändes U. S. A. för att komma Canada till godo.

"VARER SVENSKE!"

Det är ingenting att skämmas för.

Ur en svensk-amerikansk tidning citera vi följande tänkvärda ord, som väl sagts många gånger förut men som aldrig kunna sägas för ofta.

Med all rätt ha vi svenskar rätt att vara stolta öfver vår nationalitet. Jeremiader och lögnhistorier till långt uppe i norden, liksom undanträngdt af mer sydliga länder, och nog är nationen liten, jämförd med vissa andra i Europa. Vårt språk har icke häller fått den heder och ära, som vissa andra länders. Men i många andra fall kunna vi jämföras med hvilken annan nation som hälst. Vår historia är en lysande sådan och vi visar, hvilka epokgörande insatser vi som svenskar gjort i världshändelsernas utveckling. Gäller det stora mån på skilda områden, så ha vi haft sådana, och de äro ännu icke alla i grafven. I fråga om kultur står den svenska nationen högre än de allra flesta länder i hela världen. Afven Förenta Staterna står i detta hänseende långt efter, och det kommer säkerligen att taga myeket länge, innan den amerikanska nationen kommer dit, där den svenska redan befinner sig.

Komna till detta land ha vi ju också i allmänhet gjort heder af vår nation. Visserligen går i de större städerna en och annan odåga, i flesta fall tillhörande den "lärda" klassen, som just inte kan eller vill göra något annat än snika omkring kroghörnen efter en sup och dessemellan skrifva Visserligen ligger våra fäders land Sverige öfver det "elände", som råder i Amerika. Men som sagdt, dessa odågors och skamfläckars antal är ringa och spela ingen roll, när man skall bedöma svenskarnas ställning i det stora hela. Som svenskar ha vi säkerligen insatt större förtjänster i detta lands odling och kultur, än vi fått erkännande för. Och sak samma kan det vara. För öfrigt ha vi icke nedlagt våra krafter och talanger utan lön af ett eller annat slag.

Allt detta och myeket mer veta vi naturligtvis, och vi kunna vid tillfällen skryta däröfver så högljudt, att andra nationers representanter tydligen besväras däraf. Vid stora möten, anordnade af oss som svenskar, eller vid sådana, där vi i större antal äro representerade, kunna vi, när vårt lof sjunges, hurra, klappa händerna och stampa, så att jorden skakar. Men ack, så snart vi glömma alltsammans. Hur snart vår uppeldade nationalkänsla synes svalna. Det behöfves icke mer för somliga än att komma i tvärdraget i en spårvagn eller för öfrigt ut i folkvimlet utanför dörrarna. Rätt ofta hör man svenskar i samtal med hvarandra begagna en myeket ful engelska, en engelska, som till och med förråder om de äro från Grenna eller Gefle, från Jönköping eller Åmål, från Umeå eller Malmö. Men engelska måste det i alla fall vara. Svenskan kan rakt inte duga ute i folklifvet.

Helt annat synes förhållandet vara med t. ex. tyskarna. När man är ute eller hvart man tar vägen, hör man dem begagna sig af sitt modersmål. Det synes som de, både yngre och äldre, satte en ära uti att vara tyskar och att de kunna tala tyska språket, fastän både de själfva och deras föräldrar äro födda och uppfostrade i detta land. De bry sig inte ett dyft om, ifall dryga "amerikaner", som hade den oturen att för några år sedan vara irländare, eller "äkta" amerikaner skulle göra ett eller annat dåraktigt grin därät och i tysthet säga för sig själfva: "Talk the language of the country." Nej, icke tyskarna. De besväras lika litet däraf som af en flugas surrande i en trädtopp. Men vi svenskar, vi hålla i många fall på att tappa andan, när vi fruktа, att någon af tydliga skäl misstänker oss för att vara hvad vi äro. Och likväl är det lika hederligt att vara svensk som att vara tysk. Så långt vi nu kunna minnas, har Sverige icke vid något afgörande tillfälle behöft Tysklands hjälp, men vi veta åtminstone om ett sådant, då Sveriges söner räddade Tyskland.

STRAFF FÖR OTROGNA HUSTRUR.

På den äktenskapliga troheten sättes olika värde i olika länder. Men nästan öfverallt är det skick och bruk att hårdt döma och straffa de otrogna hustrurna, då man däremot går myeket mildt tillväga med otrogna äkta män, utan att kvinnorna bry sig om att opponera sig häremot. Den engelska skriftställarinnan Mary Olsen påstår, att de flesta kvinnors skuldmedvetande är så stort, att de gärna ta emot straff för sin otrohet.

I de civiliserade länderna utsätter sig den otrogna hustrun för skilsmässa, hennes barn tagas från henne, och hon ådrager sig allmänt förakt. Men i länder där man inte känner så myeket till kultur och civilisation går man tillväga på ett annat sätt.

På vissa platser i Californien tvingas otrogna hustrur att till straff förrätta guldgräfningsarbete i stället för männen i 14 dagars tid, utan att få behålla något af guldet.

Är en grönländska sin herre och man otrogen, så straffas hon med prygel. I några länder, som t. ex. i Kina straffas en hustrus otrohet med döden. I Birma däremot behöfver en otrogen hustru endast be sin man offentligt om förlåtelse, och i allmänhet förklarar mannen sig nöjd härmed.

Hos jakuterna har man ett särskildt straff för otrogna äkta män. Här anklagar hustrun sin man inför rätta, och domaren afgör om hon har rätt eller orätt. Får hon medhåll af domaren, har hon rättighet att ge sin man en duktig örfil, och därmed är freden sluten.

Men det värsta straff som kan drabba en otrogen hustru är väl dock det som tillämpas i trakterna öster om Amazonfloden. Ty där ådömes hon att under en hel veckas tid iakttaga den strängaste tystnad.

SKÄMT OCH ALLVAR.

Svenska ordens-affärer.

Ingenjören Ferdinand Medberger och före detta generalkonsuln Öhlin i Stockholm ha haft vänligheten att offerera en landsortsbo riddare-, eventuellt kommendörstecken af spanska Cruz Roja-orden äfvensom något exotiskt konsulat, allt enligt priskurant, som ter sig så här:

Grundpriset för orden	3,400: —
Kanslikostnad	40: —
Ytterligare kostnad	6: —
Kronor	5,446: —

Landsortsbon reflekterade inte på anbudet och skvallrade till på köpet för tidningarna om saken. Däraf kommer sig, att hr Medberger & Öhlin nu få glänsande reklam, hvilken hr Medberger icke försmått att få ytterligare understruken genom en intervju med en Stockholmstidning.

Att det kostar pengar att få Cruz Roja vill hr Medberger inte förneka, men det beror därpå att utmärkelsetecknet tilldelas endast dem som äro medlemmar af spanska Röda korset, som har höga medlemsafgifter. Emellertid går det för hvem som hälst att vinna inträde i det illustra sällskapet. Själf är hr Medberger både riddare och kommendör, hvilken senare värdighet är så sällsynt att han för närvarande är den enda i Sverige som äger den. På grund af hvilka utomordentliga förtjänster hr Medberger fått en så allenastående rangplats är icke fullt utrönt.

Däremot står hr M. gärna till tjänst med en skildring om hur det tillgått vid öfverlämnandet af kommendörskorset. Det skedde i hans hem, där den nye kommendören i högtidsdräkt mottog värdigheten ur händerna på — hr Öhlin, hvars egenskap af före detta exotisk generalkonsul för den utomstående tyckts stå i ett särdeles löst samband med Cruz Roja. Vid samma tillfälle mottog också hans maka, knäböjande på en kudde, Cruz Roja, fortfarande genom f. d. generalkonsul Öhlin.

Cruz Roja är icke någon officiell spansk orden, utan att teeken, förlänadt af välgörenhetssällskapet Röda korset i Spanien. Det bär rundt ett rödt kors inspriptionen: In hoc signo salus, som här lämpligen kan öfversättas med: det här är också ett sätt att göra sin lycka.

En som vill heta Petterson.

Ur Posttidningen eitera vi följande annons:

"KUNGÖRELSE.

Som Carl Gustaf Ottoson i Lamåsa Lillegård, Alsheda socken, sökt godkännande af släktnamnet

Petterson,

tillkännagifves, att en hvar äger inom sextio dagar efter det ansökan i Post- och Inrikes Tidningar samt Hvetlanda tidning kungjorts, till Konungens Befallningshafvande ingifva eller i betaldt bref insända skriftlig invändning mot ansökningen.

Jönköping i Landskansliet den 29 januari, 1910.

FREDR. PETTERSSON.

J. E. Johansson".

Hvem gör den tilltänkte Ottoson Petterson namnet stridigt, då inte själfve landsböfding Fredr. Pettersson tycks ha något att invända?

The Walker CANADAS FINEST THEATRE

En vecka med början måndagen den 21 februari.
Matiné Lördag.

David Warfield

"The music master"

Matiné och kvällar: Orkester, $2.00; Baleony Circle, $2.00 och $1.50; Baleony, $1.00. Box Seats, $2.50; Gallery (not reserved), 50c.

Tisdag kväll den - mars kl. 8.30.

Mark Hambourg

PIANIST.

Box Seats, $2.00; Orchestra, 15 rows, $2.00; Orchestra, 4 rows, $1.50; Baleony Circle, 3 rows, $1.50; Baleony Circle, 3 rows, $1.00; Baleony, 9 rows, $1.00; Gallery (unreserved) 75 cents.

4 kvällar med början onsdagen den 2:dra mars.
Matiné lördag.

Olga Nethersole

Den berömda engelska skådespelerskan "The writing on the Wall", "The Second Mrs Tanguéray" "Camille" och "Sapho".

DOMINION TEATERN

EMMET DE VOY & CO.,
"The Saucy Mr. Billings."
Watson, Hutchings & Edwards
BILLY INMAN & COMPANY
"HONEY" JOHNSON
LORETTA TWINS
MLLE. BERTHE
MERBERT'S DOGS

SJUKHJALPSFÖRENINGEN

NORDEN

möter andra fredagen i hvarje manad kl. 8 e. m. SVENSKA CAFEET, Logan ave och Ellen St.
Månadsafgift 50 cents.
J. Lundvall, Fin.-sekr. 351 Newton Ave. Swan Nelson, Ordf. i sjuk. kom. 305 Ellen St.

GOOD TEMPLAR LOGEN no. 10 "Framtidens Hopp" möter hvarje torsdag kl. 8.30 e. m. å I. O. G. T. Hall, hörnet af Logan Ave. och Ellen St.
Chas. Holmberg, L. D. 402 Logan Ave.

DR. S. C. PETERSON
Svensk läkare och kirurg.
Kontor: Hörnet af Main och Market Sts.
Telefon:—7922.
Bostad: 96 Dagmar St
Telefon:—6362.
Timmar: 1 till 4 och 7 till 8 e. m.

Svensk Läkare
Dr. C E. Johnson
Kontor: 678 Main St. (Ingång i Dominion Bankens norra filial trappuppgången till venster.) Näst intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon 5318. Timmar 1—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 160 Cathedral Ave., Telefon 5319.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Kontor: 650 WILLIAM AVE.
Telefon 89.
Mottagningstid: 1.30—3, 7—8 e.m.
Bostad: 620 McDermott Ave.
Telefon 4300.

MARTYN F. SMITH
TANDLÄKARE.
Fairbairs Block, cor. Main & Selkirk.
Specialist i plombering, "Crown" och "Bridge" arbete. Absolut smärtfri tandutdragning. Ingen värk eller gomsvullnad efteråt.
Kontorstelefon 6944.
Bostadstelefon 6462.
Öppet aftnar 7—9.

The Morden - Moxnes DENTAL PARLOR
Skandinaviska talas. Smärtfri utdragning och "Crown o. Bridge" arbete.
620½ Main St. Hör. Logan

H. J. SMITH
Kgl. Svenska Vicekonsulatet.
Tel. 832. Bostads-tel. 2089.
55 MERCHANTS BANK WINNIPEG

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson,
Barrister, Solicitor, Etc.
Kontor, Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave.

J. THOMSON & CO.
BEGRAFNINGSBYRÅ
501 MAIN ST.
MIDT EMOT CITY HALL.
TELEFON 1,

Kvinnligt biträde alltid till hands.
Ambulans dag och natt.

J. B. McNAMEE.
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Kontor-telefon: 7100.
Bostads-telefon: 7101.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGS BYRÅ
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK,
Första klassens droskor,
Telefon 306.
Bardal Block, 121 Nena st.

Kontor 616 McINTYRE BLK.
416 MAIN ST.
F. J. G. McArthur,
B.A., L.L.B.
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARIE &c.
WINNIPEG, CAN.
Tel.: Kontor 6108. Bostad 3525.

TEL. 1239
Clark Bros. & Hughes
BEGRAFNINGSBYRÅ.
366 Portage Ave. Steele Block

Hus- & Fastighetsägare.
Låt oss inspektera Edra hyror. Vi gifva noggrann tillsyn åt alla detaljer. Mangårig vana.
Oldfield, Kirby & Gardner
391 Main St. Phone 5430

Andrews, Andrews, Burbidge & Bastedo
Advokater och Sakförare.
Juridiskt ombud för Scandinavian-Canadian Loan and Savings Co.
Kontor: Aikins byggnaden, hör af McDermot och Albert Street
Tel. 5230
Winnipeg

D. R. C. MACLEAN, L. L. B.
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY PUBLIC,
Pengar utlånas mot första inteckning.
Phone.: Main 4720.
238 Grain Exchange, Wpg.

The Market Hotel
Pris $1.00 och $1 50 per dag
Midt emot City Market
146 PR NCESS ST. WINNIPEG
Utmärkt servering och bästa gästrum. Skandinaver välkomna.
P. O'CONNELL, Egare.